

La justícia europea no protegirà, segurament, als exiliats catalans

written by Llorenç Prats | 17 de juny de 2022

Enguany hom anirà veient com “l’Europa ens mira” que donava tantes esperances als catalans quedarà en no res, es comenta des de col·lectius de juristes. Les conclusions del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, en el cas Junqueras, són clares: “Europa no pot donar més protecció jurídica de la que donen els seus estats membres”. I certament, podem concloure, que té la seva lògica. La **Unió Europea és subsidiària dels estats** membres en tot, també pel que fa a la justícia.

La “justícia ordinària” europea, el TJUE, com passa amb els jutjats de primera instància i de recurs de cada país, coneixen els assumptes amb certa normalitat tècnica. Però hi ha tribunals “més polítics” que en el cas espanyol serien, clarament, “l’Audiència Nacional, el Tribunal Suprem i el més destacat, Tribunal Constitucional”. En aquestes instàncies no es valoren, per tant, aspectes estrictament tècnics, es va més enllà, en la protecció i promoció d’unes determinades ideologies o conceptes que “ells determinen com imprescindibles”.

Una cosa semblant passa a escala internacional, per desesperació general, amb el Tribunal Europeus de Drets Humans o el Tribunal Penal Internacional. Per això, contradir el que prové d’aquestes instàncies no sembla que tingui gaire recorregut jurídic sense prou força política.

Si el Tribunal Suprem espanyol va decidir que Junqueras no podia ser eurodiputat perquè era a una presó espanyola, això s’ha de respectar per més vots que hagi tingut i encara que una institució europea, com el Parlament Europeu, en principi

entengués que prevalia el dret a exercir la seva funció representativa, ha valorat l'informe jurídic europeu Szpunar en curs, que consolida la doctrina existent sobre les relacions entre les institucions europees i les institucions dels estats membres.

La majoria de **catalans, per tant, juguen en terreny desconegut**, primer per la seva condició d'origen i segon perquè en les causes polítiques la justícia espanyola i l'europea, com sembla que es confirmarà, l'aplicació de la normativa està condicionada als poders existents.

Emergir com a poder és la causa de la independència de Catalunya, si més no fins al 2017. Des d'aleshores, confiant que "Europa ens mira" hom tenia l'esperança, vana esperança, que això podia existir però no serà així.

En aquest sentit, s'ha comentat, com des d'instàncies catalanes no té cap sentit acudir "als tribunals polítics espanyols" i que com estratègia nacional, convindria abandonar l'espiral de recursos, de tota mena, que condueixen a grans decepcions i desenganys. **L'esperança només pot estar, com ja s'ha postulat des d'Escòcia, a fer valer el resultat del referèndum** d'autodeterminació: completar la independència; s'exclamen veus enteses en dret europeu.